

[Ingerlise Koefoed]

den anden gør? Ministeren kunne hjælpe os i dag ved at klargøre denne sag.

Det må under alle omstændigheder fastslås, at det værdifulde arbejde med bygningsbevaring og bygningsregistrering, som skal udføres, har brug for en meget ordentlig og meget grundig planlægning og ikke for mærkelige og for os uigennemsigtige omkalfatrin-ger.

Lone Dybkjær (RV):

Jeg skal beskæftige mig lidt med både bygningsfredning og bygningsbevaring og lidt med den nye struktur. Jeg gør det, fordi der er så stor forskel på de muligheder, der er på bygningsfredningsområdet og på bygningsbevaringsområdet.

Hvis vi kigger på bygningsfredningsområdet, ser vi, at det i de seneste år har undergået meget store ændringer, og Folketinget har i vidt omfang medvirket til disse ændringer. Loven, som blev ændret i 1979, gav mulighed for indseende med både udvendige og indvendige bygningsændringer. Loven indebar også, at der var mulighed for opdeling i ejerlejligheder, hvilket fik som konsekvens, at ejendomme, bygninger, som ellers økonomisk havde været svære at klare, fik en mulighed. På den anden side giver det desværre mulighed for, at man kan kombinere bestemmelserne sådan, at der indimellem sker noget, der er mindre hensigtsmæssigt.

Herudover blev der en mulighed for at frede huse, der var under 100 år, og det har bl.a. betydet, at en række af Arne Jacobsens huse er blevet fredet. Hertil kommer, at man også kan frede omgivelserne i forbindelse med et bygningsfredet anlæg. Samtidig hermed åbnedes der mulighed for et meget omfattende registreringsarbejde.

Økonomien blev samtidig forbedret, dels ved direkte beløb på finansloven, dels ved lånemulighederne i Statens Bygningsfredningsfond, frem for alt ved tilskudsbeløb til de bygningsfredede huse, der er blevet gjort skattefri ved, at udgifter til vedligeholdelse af en bygningsfredet ejendom er fradragsberettigede på selvangivelsen, og også ved, at de er blevet fritaget for ejendomsskatter. Takket være Det Radikale Venstre er ordningen indrettet sådan, at ejere af udlejningsejendomme kan få nytte af ordningen, idet skattefritagelsen ikke skal godtgøres lejerne.

Jeg har nævnt alt dette, fordi konklusionen vedrørende bygningsfredningsområdet for mit vedkommende er, at det ikke står så dårligt til. De allerede fredede huse har det, alt taget i betragtning, relativt godt, selv om der naturligvis er områder og bygninger, som er i vedligeholdelsesmæssigt ikke helt god stand eller måske oven i købet forfaldne.

Helt anderledes ser det ud på bygningsbevaringsområdet, hvor man må sige, at der virkelig er behov for en indsats, og jeg skal trække nogle ting frem.

For det første giver gennemførelse af bevaringsbestemmelserne i en lokalplan ikke ejerne de fordele, som ejerne af fredede bygninger har. For det andet tør kommunerne sjældent sige nej til nedrivningsønsker af frygt for at løbe ind i overtagelsesforpligtelser ifølge kommuneplanloven.

For det tredje har kommunerne svært ved at sikre bevaringsværdierne ved de bevaringsværdige huse, idet ejernes ombygning-ønsker ofte imødekommes, selv om man må sige, at ønskerne ikke i særligt omfang har taget hensyn til husenes karakter og udseende. For det fjerde savner kommunerne sagkyndigt personale, når det drejer sig om de økonomiske spørgsmål, men også når det drejer sig om at kende huset.

For det femte er der med den udvikling, der sker i takt med, at man begrænser kommunernes indseende med ændringer af gamle huse, risiko for, at de ikke kan skride ind over for manglende vedligeholdelse, fordi man fjerner eller mindsker mulighederne for at se, hvordan det står til. Det kan betyde et accelererende forfald af husene, og det kan igen betyde, at der i forbindelse med en sanering stilles så store økonomiske krav, at kommunernes mulighed for at skride ind i realiteten er væk, hvis vi kigger på kvadratmeterpriserne.

Sammenligner vi de to ting, må vi sige, at det står meget dårligt til på bygningsbevaringsområdet og mindre dårligt til på bygningsfredningsområdet.

Derfor er det nødvendigt, som det fremgår af dagsordenen, at man får foretaget en samlet registrering af, hvad der er bevaringsværdigt, både på land og i by, ud fra kriterier, der er rimeligt ensartede. Men det er ikke nok. Jeg tror, det er nødvendigt, at vi supplerer med vejledninger om den rigtige form for vedligeholdelse. Derfor er sådan nogle initia-